

ἀμοιβὴν διότι « ἐπίσημος καὶ ἀνδρεῖος ἦτο πολεμιστὴς » ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Αὐγούστου τοῦ 1821 ἔτους· ἐκεῖ δὲ ὑποστάς μνῆρας βασάνους, οἷον « στρεβλώσεις, πυρακτώσεις κλ. » ἵνα φανερώσῃ τὰ τῆς ἐταιρείας, ἀλλ' ἄκαμπτος διαμείνας, κατεκρεουργήθη ἐπὶ τέλους καὶ ἐρρίφθη εἰς βορὰν τῶν ὀρνέων.

Οὕτως ἐτελεύτησαν ὁ γενναῖος ἐκεῖνος, ὅστις μεγάλᾳ ὑπέσχετο εἰς τὴν πατρίδα· καὶ ἐξημιώθη μὲν αὕτη διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ Βελῆ, τὸ ὄνομα ὅμως αὐτοῦ ἐπέζησεν εὐκλεές, διότι « τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, ἔλεγε καὶ ὁ Πλάτων, βίβου μὴ μακροῦ ἀλλὰ λαμπροῦ δεῖσθαι. » Δὲν ἠγνωμόνησε δὲ, ὡς συνήθως συμβαίνει, ἡ πατρίς· διότι ἡ μὲν Κυβέρνησις τοῦ 1821 ἔτους ἀνέδειξε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, εἰ καὶ νέον, ἀντιστράτηγον, ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις βουλὴ, στέψασα τὸ ὄνομα τοῦ μάρτυρος, ἀνέθετο εἰς τὸ τέμενος τῆς ἀθηνασίας παρὰ τὸν Διάκον, τὸν Ὀδυσσεά καὶ τὸν Κραῖσκάκη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

—οοο—

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῶν δώδεκα πρώτων ἐτῶν τῆς Πανδώρας εἰδήσεων, ὅσας ἐδημοσιεύσαμεν τὸ παρελθὸν ἔτος (1), παραθέτομεν καὶ τὰς ἑξῆς.

Τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν διέλαβον τὰ κατὰ τὸ λήγον δέκατον τρίτον ἔτος ἐκδοθέντα ἔξ καὶ ἐννεήκοντα τυπογραφικὰ φύλλα, ἀνάγονται εἰς ἑνδεκα τίτλους. Εἰς ἕκαστον δὲ τούτων ἀφιερῶθη ὁ ἐπόμενος ἀριθμὸς φύλλων·

Ἱστορικά καὶ Βιογραφικά	φύλ. 35.
Διηγήματα Ἱστορικά καὶ μὴ	» 40.
Περιηγήσεις καὶ περιγραφαὶ τόπων, ἡθῶν καὶ ὁρίων	φυλ. 12.
Φιλολογικά καὶ Βιβλιογραφικά	» 11.
Ποιήσεις καὶ Δράματα	» 7.
Ἀρχαιολογικά	» 5.
Φυσικά, Βοτανικά, Ζωολογία, κλ.	» 2.
Ἐπιστημονικά καὶ Τεχνικά	» 5.
Διάφορα	» 4.
Κοινωνικά	» 2.
Πολιτικά	» 3.

Ἐκ τῶν ἐκπονησάντων τὰ ἀνωτέρω τριάκοντα ἐννέα λογίων, ὧν τὰ ὀνόματα σημειοῦνται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τόμου, δεκαοκτὼ μὲν διακένουσιν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, εἰς δὲ καὶ εἴκουσιν ἐκτὸς αὐτῆς.

Εἰκόνες δὲ ἐδημοσιεύθησαν μία πρὸς ταῖς ἑξήκοντα, ἅπασαι, πλὴν δύο, φιλοτεχνηθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν Σκιαδοπούλου καὶ Πλατῶ.

(1) Ὁρα τόμ. II' σελ. 62.

πρὸς ταύταις δὲ καὶ τινες πίνakes λιθογραφηθέντες ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφείῳ. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ II' ἔτους ἡ διεύθυνσις τῆς Πανδώρας περιήλθεν εἰς τὸν Στέφανον Ν. Δραγούμην.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

MARTIOY 15, 1863.

—οοο—

Περὶ τῆς θρυλληθείσης βασιλικῆς συνωμοσίας ἐκὼπασε πᾶσα φωνή· οἱ ὑπουργοὶ εἶχον ὑποσχεθῆ ὅτι ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν ἤθελον διακοινώσαι εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰ διατρέχοντα· ἀλλ' ἄχρις ὥρας σιωπῶσι. Φαίνεται ὅτι οἱ φόβοι ἡμῶν ἦσαν ὑπερβολικοί.

Ἡ Συνέλευσις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐκλέξωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀθηναίας ἐθνοφυλακῆς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν συνελθόντες· δὲ ἔδωκαν τὰς πλείονας ψήφους πρὸς τὸν Κ. Κορωναῖον.

Τρεῖς ὑποψήφιοι ἠγεμόνες ἀνεφύησαν κατ' αὐτάς, εἰς ἄγνωστος καὶ δύο γνωστοί· καὶ ὁ μὲν ἄγνωστος, ὁ καὶ ἐκλεκτὸς τῆς Ἀγγλίας, θέλει ἐντὸς ὀλίγου γενεῇ γνωστὸς, καθὰ ἐβεβηρίωσεν ὁ πρέσβυς τῆς δυνάμεως ταύτης· οἱ δὲ γνωστοὶ εἶναι, ὁ Γουλιέλμος ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Βάδεν καὶ μετ' ὀλίγον νυμφίος τῆς ἀδελφῆς τοῦ δουκὸς Λάιχτενμπεργ, καὶ ὁ δούξ d' Aumale. Πολλοὶ φοβοῦνται μήπως καὶ αὐτοὶ ἀξήσωσι μετὰ τινος ἡμέρας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποποιηθέντων τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Μία δὲ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἀναγράφουσα μακρὸν κατάλογον τῶν διαθεσίμων ἠγεμόνων, συμβουλεύει τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκλέξωσι τὸν Σουλῶκ. Ἐξ οἰκείων τὰ βέλη.

Τὰ τῆς Πολωνίας εἰσέτι ἄκριτα· βέβαιον μόνον εἶναι ὅτι ἡ ἐπανάστασις διαρκεῖ ἀπὸ δύο μηνῶν καὶ διαρκεῖ καρτερικῇ καὶ ἀνένδοτος. Ὁ Λάγγεδοιτς ἀνηγόρευσε ἐκυτὸν δικτάτορα.

Ἡ Συνέλευσις καταγίνεται εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐκλογῶν τῶν σωματείων, εἰς ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν καὶ ἄλλα οἰκονομικά.

Μία τῶν σπουδαιοτέρων τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδων, τὴν ὥραν δὲ ταύτην ἡ σπουδαιοτέρα καθ' ἡμᾶς, ὁμολογεῖ μὲν ὅτι ἐν γένει ἐπικρατεῖ ἡσυχία εἰς τὸ ἀβασίλευτον βασιλείον, λυπεῖται δὲ ὅτι ἐπικρατεῖ καὶ μεγίστη ἀνέχεια. Ὡς καλὸς ὅμως χριστιανὸς ὁ συντάκτης καὶ ὡς ἐνθερμὸς τῶν ἀρχαίων λάτρεις, ἐπρεπεῖν